ПРОЕКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України
С. КОРЕЦЬКИЙ
“ __” _____ 2026 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій

Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) верифікація проекту у сфері напівпровідникових технологій (далі – верифікація проекту) – встановлення уповноваженим органом у порядку, передбаченому цим Законом, відповідності особи та його проекту у сфері напівпровідникових технологій критеріям верифікації, визначеним цим Законом;

2) верифікація суб’єкта сфери напівпровідникових технологій (далі – верифікація суб’єкта) встановлення уповноваженим органом у порядку, передбаченому цим Законом, відповідності заявника критеріям верифікації, визначеним цим Законом;

3) готовий напівпровідниковий продукт – виріб, отриманий у результаті збирання, функціонального поєднання та/або пакування одного чи кількох напівпровідникових компонентів, призначений для використання як єдине ціле у складі пристрою, обладнання або системи;

4) кваліфікований дохід – сума чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) та доходу у вигляді роялті, не включеного до такого чистого доходу, отриманих від здійснення видів діяльності, передбачених частиною першою статті 3 цього Закону, визначена за даними бухгалтерського обліку відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності;

5) ланцюг створення вартості напівпровідників – сукупність видів діяльності, пов’язаних із напівпровідниками, від концепції їх створення до кінцевого використання, що включає підготовку, оброблення та постачання сировини й

ДОКУМЕНТ СЕД МІНЦИФРИ АСКОД
Підписувач Ферчук Оксана Віталіївна
Сертифікат 514B5C86A1E5DA11040000008898B0013CAAF605
Дійсний з 21.07.2026 13:23:09 по 21.07.2028 13:23:09
1/04-1-19704 від 24.11.2026

матеріалів, зокрема газів, виготовлення обладнання для виробництва напівпровідників, дослідження, розроблення та інноваційну діяльність, проектування, включаючи розроблення відповідного програмного забезпечення, виробництво та тестування напівпровідників, збирання та пакування напівпровідникових компонентів, вбудовування та інтеграцію напівпровідникових компонентів і готових напівпровідникових продуктів до складу пристроїв, обладнання та систем, а також завершення життєвого циклу напівпровідників, зокрема їх повторне використання, розбирання та перероблення;

6) напівпровідник – один з таких об'єктів:

матеріал, у тому числі новий, на основі хімічного елемента або хімічної сполуки, електропровідність якого може змінюватися (напівпровідниковий матеріал);

компонент, що складається із шарів напівпровідникових, ізоляційних і провідних матеріалів, сформованих відповідно до визначеної структури, та призначений для виконання електронних або фотонних функцій чи їх поєднання (напівпровідниковий компонент);

7) незалежний висновок – звіт з надання впевненості, складений суб’єктом аудиторської діяльності відповідно до міжнародних стандартів завдань з надання впевненості щодо показників, визначених цим Законом, у випадках та обсязі, передбачених цим Законом;

8) пакування напівпровідникових компонентів – технологічні операції зі створення захисної конструкції напівпровідникового компонента та забезпечення його функціонального з’єднання з іншими елементами, крім пакування для зберігання, транспортування або реалізації;

9) перелік суб’єктів сфери напівпровідникових технологій та центрів компетенції (далі – Перелік) – сукупність відомостей про суб’єктів сфери напівпровідникових технологій, їх верифікацію, верифіковані проекти та центри компетенції у сфері напівпровідникових технологій, що ведеться уповноваженим органом відповідно до цього Закону;

10) проект у сфері напівпровідникових технологій (далі – проект) – комплекс заходів із визначеними метою, строками та очікуваними результатами, спрямованих на здійснення одного або кількох видів діяльності, передбачених частиною першою статті 3 цього Закону;

11) уповноважений орган – центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері напівпровідникових технологій;

12) центр компетенції у сфері напівпровідникових технологій (далі – центр компетенції) – юридична особа, якій відповідно до цього Закону надано статус центру компетенції для забезпечення доступу до технологічної інфраструктури, експертних послуг, знань та професійних компетенцій у сфері напівпровідникових технологій.

Стаття 2. Відносини, які регулюються цим Законом

1. Цей Закон визначає правові, економічні та організаційні засади стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій в Україні з метою формування та посилення національних спроможностей у ланцюгу створення вартості напівпровідників, інтеграції України до ланцюга створення вартості напівпровідників Європейського Союзу, розвитку національного науково-технічного, інноваційного та виробничого потенціалу, а також підвищення стійкості ланцюгів постачання напівпровідників.

2. Відносини, що виникають у зв’язку зі стимулюванням розвитку сфери напівпровідникових технологій, регулюються Конституцією України, Цивільним кодексом України, Податковим кодексом України, Митним кодексом України, цим Законом, іншими законами України та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами, а також міжнародними договорами України, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України. Адміністративне провадження у справах, що виникають у зв’язку із застосуванням цього Закону, здійснюється відповідно до Закону України «Про адміністративну процедуру» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

3. Загальними засадами стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій є:

1) стабільність – збереження умов застосування передбачених законодавством заходів стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій (далі – стимули) та гарантій реалізації набутих прав з урахуванням особливостей, визначених статтею 4 цього Закону;

2) добровільність – включення юридичної особи до Переліку, верифікація суб’єкта або проекту та набуття статусу центру компетенції здійснюються виключно за заявою відповідної юридичної особи в порядку, встановленому цим Законом;

3) презумпція правомірності діяльності заявників та суб’єктів, включених до Переліку, – прийняття адміністративним органом рішення на користь таких осіб у разі, якщо норми законодавства, що регулюють відносини у сфері застосування цього Закону, допускають неоднозначне (множинне) тлумачення прав та обов’язків таких осіб або органів публічної влади та їх посадових осіб у відносинах із ними;

4) рівність умов доступу до стимулів – застосування однакових вимог та критеріїв до юридичних осіб, які перебувають в однакових правових умовах, і недопущення встановлення переваг або обмежень, не передбачених цим Законом.

Стаття 3. Види діяльності, що стимулюються відповідно до цього Закону

1. Видами діяльності у сфері напівпровідникових технологій, здійснення яких стимулюється відповідно до цього Закону, є:

1) підготовка, очищення, збагачення та інше оброблення (крім видобування) сировини, призначеної для виробництва продукції, визначеної пунктом 2 цієї частини;

2) розроблення та/або виробництво напівпровідникових матеріалів, інших матеріалів, хімічних речовин та їх сумішей, у тому числі газів і газових сумішей, за умови, що така продукція призначена для використання у технологічних процесах розроблення, виробництва, тестування, збирання та/або пакування напівпровідникових матеріалів, компонентів і готових напівпровідникових продуктів та відповідає технічним вимогам відповідних процесів;

3) наукова, науково-технічна та інноваційна діяльність у сфері напівпровідникових технологій, включаючи дослідження та розробки, у тому числі технологій військового призначення та подвійного використання;

4) проектування, розроблення, виробництво та/або модернізація обладнання та його спеціалізованих складових частин, призначених для виконання або технологічного забезпечення процесів, пов'язаних зі здійсненням видів діяльності, передбачених пунктами 1, 2, 7–9 цієї частини;

5) здійснення одного або кількох етапів проектування напівпровідникових компонентів, готових напівпровідникових продуктів та функціональних блоків, призначених для використання у складі напівпровідникових компонентів, включаючи моделювання, перевірку проектних рішень, проектування функціонального поєднання, розміщення, з’єднання та пакування компонентів у складі готових напівпровідникових продуктів;

6) розроблення, модифікація, тестування, налаштування, інтеграція та/або технічна підтримка програмного забезпечення або його окремих модулів, спеціально призначених для:

а) здійснення проектування, передбаченого пунктами 4 і 5 цієї частини, а також моделювання та перевірку проектних рішень;

б) моделювання, управління, моніторингу, аналізу та оптимізації технологічних процесів, передбачених пунктами 1, 2, 7–9 цієї частини;

в) автоматизації тестування, передбаченого пунктом 8 цієї частини, оброблення та аналізу його результатів;

г) забезпечення вбудовування, технічної сумісності та взаємодії напівпровідникових компонентів і готових напівпровідникових продуктів з іншими елементами пристроїв, обладнання або систем;

7) виготовлення напівпровідникових компонентів, у тому числі виконання окремих стадій або технологічних операцій їх виготовлення;

8) тестування продукції, зазначеної у пункті 2 цієї частини, напівпровідникових компонентів і готових напівпровідникових продуктів та/або оцінка їх відповідності заданим вимогам;

9) збирання, функціональне поєднання та/або пакування напівпровідникових компонентів для отримання готових напівпровідникових продуктів, у тому числі виконання окремих стадій або технологічних операцій цих процесів;

10) виконання спеціалізованих інженерних робіт із вбудовування та інтеграції напівпровідникових компонентів і готових напівпровідникових продуктів до складу пристроїв, обладнання або систем, включаючи проектування з’єднань, забезпечення технічної сумісності та взаємодії з іншими елементами кінцевих продуктів, налаштування та перевірка функціонування таких компонентів і продуктів;

11) освітня діяльність у сфері напівпровідникових технологій, спрямована на набуття та вдосконалення компетентностей, необхідних для здійснення видів діяльності, передбачених цією частиною, зокрема підготовка, перепідготовка, підвищення кваліфікації та стажування у межах формальної та/або неформальної освіти, у тому числі навчання на робочому місці;

12) надання доступу до чистих приміщень, технологічного, дослідницького та випробувального обладнання, іншої спеціалізованої інфраструктури для здійснення видів діяльності, передбачених цією частиною;

13) монтаж, виконання пусконалагоджувальних робіт, діагностування, налаштування, ремонт та/або технічне обслуговування обладнання та його спеціалізованих складових частин, зазначених у пункті 4 цієї частини;

14) вилучення, перевірка, очищення та/або ремонт напівпровідникових компонентів і готових напівпровідникових продуктів для їх повторного використання; підготовка відходів таких компонентів і продуктів до повторного використання та/або рециклінг таких відходів; рециклінг відходів виробництва та використання продукції, зазначеної у пункті 2 цієї частини;

15) інші види діяльності у сфері напівпровідникових технологій, визначені Кабінетом Міністрів України.

Стаття 4. Гарантії стабільності умов правового режиму стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій

1. Правовий режим стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій, передбачений цим Законом, встановлюється на необмежений строк.

2. Держава гарантує стабільність правового режиму стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій та передбачає недопустимість:

1) скасування або звуження змісту та обсягу прав на застосування стимулів, передбачених цим Законом;

2) встановлення додаткових вимог до набуття або збереження статусу суб’єкта, включеного до Переліку, верифікованого суб’єкта чи проекту, які погіршують умови доступу до стимулів;

3) скорочення строків застосування стимулів або погіршення інших умов їх застосування.

3. Гарантії стабільності, передбачені цією статтею, не обмежують повноважень держави щодо встановлення вимог у сфері оборони, національної безпеки, забезпечення громадського порядку та охорони навколишнього природного середовища відповідно до законодавства.

4. Гарантії стабільності, передбачені цією статтею, не звільняють суб’єктів від обов’язку дотримуватися умов застосування відповідних стимулів та не перешкоджають припиненню їх застосування у випадках і порядку, визначених законодавством.

Розділ ІІ. СУБ'ЄКТИ СФЕРИ НАПІВПРОВІДНИКОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ЇХ ВЕРИФІКАЦІЯ

Стаття 5. Правові підстави застосування стимулів у сфері напівпровідникових технологій

1. Юридична особа має право звернутися до уповноваженого органу щодо:

1) включення до Переліку як суб’єкта сфери напівпровідникових технологій;

2) верифікації як суб’єкта сфери напівпровідникових технологій;

3) верифікації одного або кількох проектів.

2. Включення юридичної особи до Переліку є підставою для набуття нею статусу суб’єкта сфери напівпровідникових технологій та надає право на застосування стимулів і отримання підтримки, передбачених законодавством для суб’єктів, включених до Переліку.

Застосування стимулів, для доступу до яких законодавством передбачено необхідність верифікації суб’єкта та/або проекту, допускається після проходження відповідної верифікації та за умови дотримання інших вимог, установлених законодавством.

Верифікація суб’єкта та верифікація проекту здійснюються незалежно одна від одної.

3. Включення юридичних осіб до Переліку та виключення з нього, верифікація суб’єктів сфери напівпровідникових технологій і проектів та припинення такої верифікації здійснюються на підставах і в порядку, визначених цим Законом. Умови та порядок застосування стимулів визначаються законодавством, що регулює відповідні відносини.

Стаття 6. Набуття та припинення статусу суб'єкта сфери напівпровідникових технологій

1. Юридична особа набуває статусу суб’єкта сфери напівпровідникових технологій з дня внесення до Переліку запису про її включення.

2. Суб’єкт сфери напівпровідникових технологій з дня включення до Переліку має право:

1) користуватися стимулами, передбаченими законодавством для суб’єктів, включених до Переліку, зокрема правом на першочергове проведення експертизи

заявок на державну реєстрацію винаходів (корисних моделей) у сфері напівпровідникових технологій, з урахуванням умов застосування таких стимулів;

2) отримувати інформаційно-консультативну та організаційну підтримку уповноваженого органу з питань участі у програмах підтримки, залучення фінансування та інвестицій, розвитку технологічного партнерства і доступу до послуг центрів компетенції та спеціалізованої інфраструктури відповідно до цього Закону.

3. Статус суб'єкта сфери напівпровідникових технологій припиняється з дня внесення до Переліку запису про виключення юридичної особи, крім випадку, передбаченого частиною дев'ятою статті 8 цього Закону.

Стаття 7. Вимоги до юридичних осіб для включення до Переліку

1. До Переліку як суб'єкт сфери напівпровідникових технологій може бути включена юридична особа, зареєстрована в Україні, яка здійснює або планує здійснювати один чи кілька видів діяльності, визначених частиною першою статті 3 цього Закону.

2. Не може бути включена до Переліку юридична особа, щодо якої на дату прийняття рішення про включення до Переліку наявна хоча б одна з таких обставин:

1) прямим чи опосередкованим власником часток (акцій) у статутному капіталі якої є держава, визнана Верховною Радою України державою-агресором, або інша держава, що здійснює збройну агресію проти України, або юридична особа, створена та зареєстрована відповідно до законодавства такої держави, або фізична особа, яка є громадянином такої держави та/або постійно (переважно) проживає на її території;

2) у статутному капіталі якої 10 і більше відсотків прямо або опосередковано належать юридичним особам, зареєстрованим у державах (юрисдикціях), включених FATF до переліку юрисдикцій високого ризику, щодо яких застосовується заклик до дій або до переліку юрисдикцій, що перебувають під посиленим моніторингом;

3) стосовно якої застосовано спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до законодавства України або визнані Україною міжнародні санкції, або яка прямо чи опосередковано перебуває під вирішальним

впливом (контролем) особи, стосовно якої застосовано такі обмежувальні заходи (санкції);

4) яка визнана банкрутом або щодо якої відкрито провадження у справі про банкрутство;

5) яка перебуває у процесі припинення, крім перетворення;

6) яка порушила вимоги законодавства щодо розкриття інформації про кінцевих бенефіціарних власників та/або подання інформації про структуру власності юридичної особи;

7) яка здійснює діяльність у сфері напівпровідникових технологій на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, або іншої держави, що здійснює збройну агресію проти України.

3. Не може бути включена до Переліку юридична особа, яка протягом трьох років, що передують дню подання заяви про включення до Переліку, або в період розгляду такої заяви передавала напівпровідникові технології, спеціалізоване програмне забезпечення, технічну документацію, обладнання та його спеціалізовані складові частини, напівпровідникові матеріали, компоненти, готові напівпровідникові продукти, надавала доступ до відповідних технологій, програмного забезпечення чи технічної документації або технічну допомогу, пов’язану з розробленням, виробництвом, використанням чи модернізацією зазначених технологій, обладнання, матеріалів, компонентів і продуктів, будь-якому з таких отримувачів:

1) державі, визнаній Верховною Радою України державою-агресором, або іншій державі, що здійснює збройну агресію проти України, чи органам державної влади такої держави;

2) юридичній особі, створеній та зареєстрованій відповідно до законодавства держави, зазначеної в пункті 1 цієї частини, або зареєстрованій у державі (юрисдикції), зазначеній у пункті 2 частини другої цієї статті;

3) фізичній особі, яка є громадянином держави, зазначеної в пункті 1 цієї частини, та/або постійно чи переважно проживає на її території;

4) юридичній особі, яка відповідає ознакам, визначеним пунктами 1 та/або 2 частини другої цієї статті;

5) юридичній або фізичній особі, стосовно якої застосовано спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до законодавства України або міжнародні санкції, обов’язкові для виконання Україною, а також юридичній особі, яка прямо чи опосередковано перебуває під контролем такої особи.

Стаття 8. Включення юридичних осіб до Переліку та виключення з нього

1. Включення юридичної особи до Переліку здійснюється уповноваженим органом на підставі її заяви, поданої відповідно до цього Закону. Форма заяви та порядок її подання визначаються уповноваженим органом.

2. Уповноважений орган перевіряє відповідність заявника вимогам статті 7 цього Закону, використовуючи відомості державних електронних інформаційних ресурсів та іншу інформацію, отриману на законних підставах. Відомості, доступні уповноваженому органу з державних електронних інформаційних ресурсів, не можуть вимагатися від заявника.

3. Уповноважений орган приймає рішення про включення юридичної особи до Переліку або про відмову у включенні протягом десяти робочих днів з дня надходження заяви.

4. Підставами для відмови у включенні до Переліку є:

1) невідповідність заявника вимогам статті 7 цього Закону;

2) подання недостовірних відомостей, що мають істотне значення для встановлення відповідності заявника таким вимогам.

5. Уповноважений орган приймає рішення про виключення юридичної особи з Переліку з таких підстав:

1) подання юридичною особою заяви про виключення з Переліку;

2) невідповідність юридичної особи вимогам частини першої статті 7 цього Закону або наявність обставин, передбачених частиною другою статті 7 цього Закону;

3) здійснення юридичною особою під час перебування у Переліку дій, передбачених частиною третьою статті 7 цього Закону;

4) повторне ненадання юридичною особою інформації на запити уповноваженого органу.

6. Рішення про виключення з Переліку за заявою юридичної особи приймається протягом п’яти робочих днів з дня надходження заяви про виключення. Рішення про виключення з Переліку з інших підстав приймається

протягом тридцяти робочих днів з дня початку відповідного адміністративного провадження.

7. До прийняття рішення про виключення з Переліку з підстав, передбачених пунктами 2 і 3 частини п’ятої цієї статті, уповноважений орган повідомляє юридичну особу про обставини, що можуть бути підставою для виключення, та надає їй можливість подати пояснення, заперечення і документи на їх підтвердження протягом п’яти робочих днів з дня отримання повідомлення.

8. У разі перетворення юридичної особи за її правонаступником зберігаються включення до Переліку, верифікація суб’єкта сфери напівпровідникових технологій та верифікація її проектів за умови відповідності правонаступника вимогам цього Закону та виконання зобов’язань, пов’язаних із відповідною верифікацією. Відомості про правонаступника вносяться до Переліку зі збереженням відомостей про правонаступництво. Повторне включення до Переліку та повторна верифікація у такому випадку не вимагаються. Перетворення юридичної особи не є підставою для обчислення заново строків застосування стимулів і гарантій стабільності.

9. У разі державної реєстрації припинення юридичної особи, крім припинення внаслідок перетворення, така особа вважається виключеною з Переліку з дня державної реєстрації її припинення. Відповідний запис вноситься до Переліку не пізніше наступного робочого дня з дня отримання уповноваженим органом відомостей про державну реєстрацію припинення юридичної особи.

10. Виключення юридичної особи з Переліку має наслідком припинення її верифікації та верифікації її проектів із дня виключення. Окреме рішення про припинення верифікації не приймається.

11. Наслідки виключення для застосування стимулів та повернення отриманої підтримки визначаються законодавством, що регулює відповідні відносини. Виключення з Переліку не звільняє юридичну особу від виконання зобов’язань, які виникли у зв’язку з отриманням стимулів до її виключення.

12. Включення до Переліку та виключення з нього здійснюються безоплатно.

13. Адміністративні провадження щодо включення до Переліку, відмови у включенні та виключення з нього, а також оскарження відповідних рішень, дій чи бездіяльності уповноваженого органу здійснюються відповідно до Закону України «Про адміністративну процедуру» з урахуванням особливостей, установлених цим Законом.

Стаття 9. Відомості Переліку

1. Перелік ведеться з метою обліку суб'єктів сфери напівпровідникових технологій, моніторингу розвитку цієї сфери та забезпечення застосування передбачених законодавством стимулів.

2. Перелік ведеться уповноваженим органом в електронній формі державною мовою. Відомості про включення юридичних осіб до Переліку та виключення з нього, верифікацію суб'єктів сфери напівпровідникових технологій і проектів, а також припинення такої верифікації є відкритими і оприлюднюються на офіційному вебсайті уповноваженого органу, крім інформації, доступ до якої обмежено відповідно до законодавства.

3. Відомості до Переліку вносяться на підставі заяв і повідомлень юридичних осіб, рішень уповноваженого органу та відомостей, отриманих із державних електронних інформаційних ресурсів у встановленому законодавством порядку.

4. Записи про включення юридичної особи до Переліку та виключення з нього, а також відомості про інші рішення уповноваженого органу вносяться до Переліку не пізніше наступного робочого дня з прийняття відповідного рішення. Інші відомості вносяться до Переліку та оновлюються протягом трьох робочих днів з дня надходження до уповноваженого органу відповідних документів або інформації.

5. Відомості про юридичних осіб, яким надано статус центру компетенції відповідно до цього Закону, включаються до Переліку.

6. Відомості з Переліку надаються у формі витягу в паперовій або електронній формі. Уповноважений орган безоплатно надає витяг за заявою відповідної юридичної особи протягом трьох робочих днів з дня надходження заяви.

7. Суб’єкт сфери напівпровідникових технологій, включений до Переліку, та юридична особа, якій надано статус центру компетенції, зобов’язані повідомляти уповноважений орган про зміни відомостей щодо себе, які підлягають внесенню до Переліку, протягом п’яти робочих днів з дня настання відповідних змін. Обов’язок повідомлення не поширюється на відомості, доступні уповноваженому органу з державних електронних інформаційних ресурсів.

8. Порядок ведення Переліку, склад відомостей, що до нього вносяться, порядок їх внесення та оновлення, оприлюднення відкритих відомостей і надання витягів визначаються уповноваженим органом з урахуванням вимог цього Закону.

Стаття 10. Верифікація суб’єкта

1. Суб’єкт сфери напівпровідникових технологій може бути верифікований за умови відповідності таким критеріям з урахуванням положень, встановлених частинами 2 – 6 цієї статті:

1) наявність на день подання заяви про верифікацію не менше п’яти працівників;

2) частка кваліфікованого доходу становить не менше 50 відсотків від загальної суми доходів, визначеної за даними бухгалтерського обліку відповідно до застосовних стандартів бухгалтерського обліку, за шість календарних місяців, що передують місяцю подання заяви про верифікацію. За відсутності доходу протягом зазначеного періоду цей критерій вважається недотриманим;

3) відсутність податкового боргу, сума якого перевищує десять мінімальних заробітних плат протягом більш як 30 календарних днів поспіль станом на день подання заяви про верифікацію. Для визначення зазначеної суми податкового боргу застосовується розмір мінімальної заробітної плати, встановлений на 1 січня відповідного календарного року.

2. Для суб’єктів, які здійснюють види діяльності, передбачені пунктами 3, 5, 6 і 11 частини першої статті 3 цього Закону, мінімальна кількість працівників, передбачена пунктом 1 частини першої цієї статті, становить три особи.

3. Для суб’єктів, які здійснюють види діяльності, передбачені пунктами 2–6 частини першої статті 3 цього Закону, за вибором заявника замість критерію, визначеного пунктом 2 частини першої цієї статті, застосовуються показники структури витрат, встановлені порядком проведення верифікації суб’єктів та

проектів сфери напівпровідникових технологій, затвердженим Кабінетом Міністрів України. Такі показники розраховуються за шість календарних місяців, що передують місяцю подання заяви про верифікацію.

4. Для суб'єктів, які здійснюють діяльність, передбачену пунктом 3 частини першої статті 3 цього Закону, за вибором заявника замість критерію, визначеного пунктом 2 частини першої цієї статті, застосовується один із таких критеріїв:

1) наявність наукової та/або науково-технічної продукції у сфері напівпровідникових технологій, що досягла рівня технологічної готовності, встановленого порядком проведення верифікації;

2) наявність наукових результатів у сфері напівпровідникових технологій, одержаних за результатами фундаментальних наукових досліджень та підтверджених науковими публікаціями, звітами про науково-дослідні роботи або іншими документально зафіксованими результатами досліджень.

5. Для суб'єктів, які здійснюють освітню діяльність, передбачену пунктом 11 частини першої статті 3 цього Закону, за вибором заявника замість критерію, визначеного пунктом 2 частини першої цієї статті, застосовується критерій наявності освітніх програм або програм підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації чи стажування у сфері напівпровідникових технологій. Відповідність зазначеному критерію підтверджується наявністю затверджених програм та однією з таких обставин:

1) документально підтверджена реалізація відповідних програм;

2) документально підтверджена наявність кадрових, матеріально-технічних та інших ресурсів, необхідних для реалізації відповідних програм, у тому числі на підставі договорів з іншими особами.

Після верифікації суб'єкт зобов'язаний забезпечувати реалізацію відповідних програм та підтверджувати результати їх реалізації у річному звіті, передбаченому цим Законом.

6. Юридична особа, зареєстрована не раніше ніж за 24 календарні місяці до дня подання заяви про верифікацію, може бути верифікована незалежно від відповідності іншим критеріям, установленим цією статтею, за умови:

1) включення до Переліку;

2) наявності не менше трьох працівників;

3) відповідності критерію, визначеному пунктом 3 частини першої цієї статті.

Вимоги, визначені цією частиною, застосовуються до юридичної особи, що набула статусу суб'єкта сфери напівпровідникових технологій до 31 грудня календарного року, наступного за роком, у якому набрало чинності таке рішення. Після закінчення зазначеного строку суб'єкт сфери напівпровідникових технологій зобов'язаний відповідати критеріям, установленим частиною першою цієї статті, з урахуванням положень частин другої–п'ятої цієї статті.

7. Протягом строку дії верифікації суб'єкт сфери напівпровідникових технологій зобов'язаний дотримуватися вимог, установлених цією статтею.

Стаття 11. Верифікація проекту

1. Для верифікації проекту необхідно забезпечити відповідність таким критеріям:

1) наявність плану реалізації проекту, що визначає етапи та строки його реалізації, загальну вартість проекту та вартість кожного етапу, джерела і обсяги фінансування проекту та його етапів з розподілом за періодами, ключові показники реалізації проекту та зобов'язання заявника щодо їх досягнення;

2) фінансова спроможність заявника реалізувати проект, підтверджена документами щодо наявності власних коштів та/або доступності фінансування в обсязі не менше 20 відсотків запланованої вартості проекту. Якщо планом реалізації проекту передбачено поетапне фінансування, зазначений обсяг визначається виходячи з вартості поточного етапу, а якщо реалізацію проекту не розпочато – першого етапу;

3) технічна та організаційна спроможність заявника реалізувати проект, підтверджена наявністю необхідних технологій, обладнання, інфраструктури, фахівців та прав на використання об'єктів інтелектуальної власності або документами, що підтверджують можливість їх залучення чи набуття відповідно до плану реалізації проекту.

2. Проект, реалізацію якого на день подання заяви про верифікацію не розпочато або розпочато не раніше ніж за 12 місяців до дня подання такої заяви, може бути верифікований без відповідності критеріям, передбаченим пунктами 2 та/або 3 частини першої цієї статті, за умови подання:

1) плану реалізації проекту, передбаченого пунктом 1 частини першої цієї статті;

2) фінансової моделі проекту, що містить розрахунок його вартості, прогнозовані джерела, обсяги та строки фінансування, витрати та інші основні фінансові показники, які обґрунтовують можливість фінансового забезпечення реалізації проекту.

Спрощені критерії верифікації, передбачені цією частиною, застосовуються до 31 грудня календарного року, наступного за роком, у якому набрало чинності рішення про верифікацію проекту. До закінчення зазначеного строку заявник зобов'язаний подати уповноваженому органу документи, що підтверджують відповідність проекту критеріям, передбаченим пунктами 2 і 3 частини першої цієї статті. Закінчення зазначеного строку не припиняє верифікацію автоматично. Неподання документів або невідповідність проекту зазначеним критеріям є підставою для припинення верифікації відповідно до статті 15 цього Закону.

3. Протягом строку дії верифікації заявник зобов'язаний забезпечувати відповідність проекту вимогам, установленим цією статтею, та його реалізацію відповідно до плану реалізації проекту. Зміни до плану реалізації проекту допускаються за умови збереження відповідності критеріям верифікації в цілому. Внесення змін до плану реалізації проекту не потребує повторної верифікації проекту та здійснюється з урахуванням вимог частини десятої статті 12 цього Закону.

Стаття 12. Основні положення щодо проведення верифікації суб'єктів та проектів

1. Юридична особа має право звернутися із заявою про верифікацію її як суб'єкта сфери напівпровідникових технологій та/або одного чи кількох проектів. Верифікація суб'єкта та верифікація проекту здійснюються незалежно одна від одної. Заявник має право звернутися за проведенням обох видів верифікації шляхом подання однієї заяви.

2. Заява про верифікацію суб'єкта або проекту, подана юридичною особою, не включеною до Переліку, є одночасно заявою про включення до Переліку. Подання окремої заяви про включення до Переліку не вимагається.

3. Верифікація суб'єктів та проектів здійснюється уповноваженим органом відповідно до цього Закону та порядку проведення верифікації суб'єктів та

проектів сфери напівпровідникових технологій, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Зазначеним порядком визначаються, зокрема, вимоги до змісту заяви про верифікацію, перелік документів, необхідних для підтвердження відповідності критеріям верифікації, порядок їх подання, вимоги до структури та змісту плану реалізації проекту і фінансової моделі, методики розрахунку їх показників, а також процедурні питання внесення та погодження змін до плану реалізації проекту.

4. Заява про верифікацію подається в паперовій або електронній формі.

Уповноважений орган самостійно отримує документи та відомості, необхідні для проведення верифікації, які перебувають у володінні державних органів, шляхом електронної інформаційної взаємодії або надсилання запитів відповідним органам у порядку, встановленому законодавством. Подання таких документів та відомостей від заявника не вимагається.

5. Рішення про верифікацію або про відмову у верифікації приймається уповноваженим органом протягом:

1) 30 робочих днів з дня надходження заяви – щодо верифікації суб’єкта;

2) 70 робочих днів з дня надходження заяви – щодо верифікації проекту.

У разі подання однієї заяви про верифікацію суб’єкта та проекту, рішення щодо кожного виду верифікації приймається окремо у встановлений для нього строк. Рішення про верифікацію суб’єкта або проекту приймається за умови включення заявника до Переліку.

6. Рішення про верифікацію проекту, а також рішення про відмову у верифікації у зв’язку з невідповідністю критеріям верифікації проекту приймаються з урахуванням висновку міжвідомчої комісії з питань проектів у сфері напівпровідникових технологій (далі – Комісія). Висновок Комісії повинен містити оцінку відповідності проекту застосовним критеріям верифікації проекту та її обґрунтування. Висновок Комісії готується в межах строку, встановленого цим Законом для прийняття відповідного рішення. Рішення про верифікацію проекту повинно містити найменування проекту, застосовані критерії верифікації та відомості про план реалізації проекту, на підставі якого прийнято рішення.

7. Відомості про верифікацію суб’єкта або проекту вносяться до Переліку відповідно до цього Закону.

8. Підставами для відмови у верифікації є виключно:

1) невідповідність заявника або проекту застосовним критеріям верифікації, установленим статтями 10 та 11 цього Закону;

2) подання недостовірних відомостей, що мають істотне значення для встановлення відповідності критеріям верифікації.

Недоліки оформлення заяви або документів не є підставою для відмови у верифікації та усуваються в порядку, передбаченому Законом України «Про адміністративну процедуру».

9. Відмова у верифікації суб'єкта не є підставою для відмови у верифікації його проекту, і навпаки. Відмова у верифікації не є підставою для відмови у включенні заявника до Переліку.

10. Суб'єкт, проект якого верифіковано, має право вносити зміни до плану реалізації проекту. Зміни строків реалізації проекту або його етапів, ключових показників та зобов'язань щодо їх досягнення, а також інші зміни, що впливають на відповідність проекту критеріям верифікації, підлягають погодженню уповноваженим органом. Рішення про погодження таких змін або відмову в їх погодженні приймається протягом 30 робочих днів з дня надходження відповідної заяви. Відмова допускається виключно з підстав, передбачених частиною восьмою цієї статті, застосовних до відповідного проекту. Погоджені зміни застосовуються з дня набрання чинності рішенням про їх погодження та не впливають на оцінювання виконання зобов'язань за попередні періоди. Про зміни до плану реалізації проекту, які не потребують погодження, суб'єкт повідомляє уповноважений орган протягом двадцяти робочих днів з дня їх внесення.

11. Рішення про верифікацію суб'єкта або проекту не є рішенням про надання державної допомоги. Рішення про верифікацію суб'єкта або проекту підтверджує відповідність установленим цим Законом критеріям верифікації та не замінює рішень, дозволів чи інших юридичних дій, необхідних для застосування стимулів відповідно до законодавства.

12. Плата за проведення верифікації суб'єкта або проекту, припинення верифікації та погодження змін до плану реалізації проекту не справляється.

13. Розгляд заяв, прийняття рішень, набрання ними чинності та їх оскарження здійснюються відповідно до Закону України «Про адміністративну процедуру» з урахуванням положень цього Закону.

Стаття 13. Звітність та повідомлення про зміну обставин

1. Верифікований суб'єкт та суб'єкт, проект якого верифіковано, зобов'язані щороку не пізніше 1 червня року, наступного за звітним, подавати уповноваженому органу річний звіт. У разі наявності в суб'єкта обох видів верифікації відповідні відомості можуть подаватися в одному звіті.

2. Звітним періодом є календарний рік. Перший річний звіт подається за період з дати набрання чинності рішення про верифікацію до 31 грудня звітного року. У разі припинення верифікації останній звітний період закінчується днем припинення верифікації. Припинення верифікації або виключення суб'єкта з Переліку не звільняє від обов'язку подати річний звіт за такий період.

3. Річний звіт містить відомості про дотримання критеріїв верифікації, застосовних до відповідного суб'єкта або проекту протягом звітного періоду, а щодо верифікованого проекту – також про виконання зобов'язань за планом його реалізації та застосовувані стимули.

4. До річного звіту додається незалежний висновок щодо:

1) розрахунку частки кваліфікованого доходу або показників структури витрат – у разі застосування відповідного критерію до верифікованого суб'єкта;

2) фактичних обсягів і джерел фінансування та витрат на реалізацію верифікованого проекту.

5. Верифікований суб'єкт та суб'єкт, проект якого верифіковано має право протягом двох місяців з дня подання річного звіту подати уточнений річний звіт для виправлення виявлених помилок або неточностей. Подання уточненого звіту не звільняє зазначених суб'єктів від відповідальності за порушення вимог цього Закону. У разі уточнення показників, підтверджених незалежним висновком, разом з уточненим звітом подається незалежний висновок щодо уточнених показників.

6. Суб'єкт сфери напівпровідникових технологій, включений до Переліку, зобов'язаний повідомляти уповноважений орган про суттєві зміни обставин, на

підставі яких прийнято рішення про його включення до Переліку, а в разі верифікації суб'єкта або проекту – також про суттєві зміни обставин, на підставі яких прийнято відповідне рішення про верифікацію. Суттєвими є зміни обставин, які можуть призвести до невідповідності вимогам включення до Переліку або критеріям відповідної верифікації. Перелік таких змін, строки та порядок повідомлення про них визначаються Кабінетом Міністрів України.

7. Вимоги до змісту та форми річних звітів, порядок їх подання та уточнення, вимоги до незалежних висновків визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 14. Аналіз інформації щодо дотримання вимог цього Закону

1. Уповноважений орган аналізує інформацію щодо дотримання суб'єктами сфери напівпровідникових технологій вимог перебування в Переліку, критеріїв верифікації суб'єктів і проектів та виконання зобов'язань, передбачених планами реалізації верифікованих проектів.

2. Аналіз здійснюється на підставі звітів, незалежних висновків і повідомлень, поданих відповідно до цього Закону, відомостей державних електронних інформаційних ресурсів та іншої інформації, отриманої уповноваженим органом у встановленому законом порядку.

3. У разі виявлення обставин, що свідчать про наявність передбачених цим Законом підстав для виключення суб'єкта сфери напівпровідникових технологій з Переліку або припинення верифікації, уповноважений орган розпочинає відповідне адміністративне провадження згідно із Законом України «Про адміністративну процедуру» з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

Стаття 15. Припинення верифікації суб'єкта або проекту

1. Уповноважений орган приймає рішення про припинення верифікації суб'єкта або проекту виключно з таких підстав:

1) подання суб'єктом заяви про припинення відповідної верифікації;

2) встановлення невідповідності суб'єкта або проекту критеріям верифікації;

3) невиконання зобов'язань щодо досягнення ключових показників реалізації верифікованого проекту з урахуванням положень частини другої цієї статті;

4) порушення строку подання річного звіту та/або незалежного висновку, передбаченого статтею 13 цього Закону більш як на 20 робочих днів з дня спливу граничного строку, встановленого для подання відповідних документів.

2. Недосягнення запланованого наукового або науково-технічного результату не є підставою для припинення верифікації проекту, якщо суб'єкт виконав передбачені планом дослідження та розробки і документально підтвердив їх проведення та отримані результати. Під час вирішення питання про припинення верифікації проекту з підстави, передбаченої пунктом 3 частини першої цієї статті, враховуються характер і ступінь невиконання зобов'язань, його причини, вплив на подальшу реалізацію проекту та заходи, вжиті суб'єктом для усунення порушень. Якщо виявлені порушення не унеможливлюють подальшу реалізацію проекту, до прийняття рішення про припинення верифікації суб'єкту надається можливість подати зміни до плану реалізації проекту для погодження відповідно до статті 12 цього Закону.

3. До прийняття рішення про припинення верифікації з підстав, передбачених пунктами 2–4 частини першої цієї статті, уповноважений орган повідомляє суб'єкта про встановлені обставини та надає йому можливість подати пояснення, заперечення і документи на їх підтвердження відповідно до Закону України «Про адміністративну процедуру». Якщо до прийняття рішення про припинення верифікації суб'єкт усунув обставини, що свідчили про його невідповідність критеріям верифікації, верифікація з цієї підстави не припиняється.

4. Рішення про припинення верифікації проекту з підстав, передбачених пунктами 2 і 3 частини першої цієї статті, приймається з урахуванням висновку Комісії. Висновок Комісії повинен містити оцінку встановлених обставин, пояснень суб'єкта та обґрунтовану пропозицію щодо наявності або відсутності підстав для припинення верифікації.

5. Рішення про припинення верифікації приймається:

1) за заявою суб'єкта – протягом п'яти робочих днів з дня її надходження;

2) з підстав, передбачених пунктами 2–4 частини першої цієї статті, – протягом тридцяти робочих днів щодо верифікації суб'єкта та п'ятдесяти робочих днів щодо верифікації проекту з дня початку відповідного адміністративного провадження.

6. Верифікація припиняється з дня набрання чинності рішенням про її припинення. Відомості про припинення верифікації вносяться до Переліку відповідно до статті 9 цього Закону.

7. Припинення верифікації суб'єкта не є підставою для припинення верифікації його проекту. Припинення верифікації проекту не є підставою для припинення верифікації суб'єкта або інших його проектів.

8. Наслідки припинення верифікації для застосування стимулів та повернення отриманої підтримки визначаються законодавством, що регулює надання відповідних стимулів. Припинення верифікації не звільняє суб'єкта від виконання зобов'язань, що виникли у зв'язку з отриманням стимулів до дня припинення верифікації.

9. Порядок припинення верифікації суб'єктів та проектів визначається Кабінетом Міністрів України з урахуванням вимог цього Закону та Закону України «Про адміністративну процедуру».

Розділ ІІІ. СТИМУЛЮВАННЯ ТА ПІДТРИМКА ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ НАПІВПРОВІДНИКОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Стаття 16. Стимулювання та підтримка діяльності у сфері напівпровідникових технологій

1. Стимулювання діяльності у сфері напівпровідникових технологій здійснюється шляхом застосування стимулів, передбачених цим Законом та іншими законами України, а також заходів підтримки, визначених цим Законом.

2. Суб'єкти сфери напівпровідникових технологій можуть користуватися механізмами державної підтримки підприємництва, промисловості, наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності, інвестицій та експорту відповідно до законодавства та умов відповідних програм. Для розвитку сфери напівпровідникових технологій можуть запроваджуватися спеціальні програми державної підтримки.

Стаття 17. Стимули для верифікованих суб'єктів

1. Верифіковані суб’єкти мають право на застосування стимулів за умов та в порядку, встановлених законодавством, щодо:

1) податкових пільг та особливостей оподаткування, передбачених Податковим кодексом України;

2) митних пільг та особливостей митного оформлення товарів, передбачених Митним кодексом України;

3) особливостей застосування заходів захисту у сфері валютних операцій, установлених Національним банком України відповідно до закону;

4) спеціальних умов залучення іноземних фахівців, їх працевлаштування та перебування в Україні, а також визнання іноземних документів про освіту та професійні кваліфікації, передбачених законом;

5) спеціальних умов страхування інвестиційних, майнових та інших ризиків, пов’язаних із діяльністю у сфері напівпровідникових технологій, передбачених законом;

6) інших стимулів, передбачених законодавством.

2. Припинення верифікації суб’єкта припиняє право на подальше застосування стимулів, передбачених цією статтею, якщо інше не встановлено законодавством.

Припинення верифікації суб’єкта не впливає на правомірність застосування стимулів до дня припинення верифікації, якщо інше не встановлено законодавством.

Стаття 18. Стимули для верифікованих проектів

1. Суб’єкти сфери напівпровідникових технологій мають право на застосування стимулів для реалізації верифікованих проектів за умов та в порядку, встановлених законодавством, щодо:

1) особливостей набуття та здійснення прав на земельні ділянки, зміни їх цільового призначення та встановлення обмежень у використанні земель, передбачених земельним законодавством;

2) особливостей приєднання до електричних мереж, мереж централізованого водопостачання та водовідведення, а також здійснення спеціального водокористування, передбачених законодавством;

3) державної підтримки будівництва та модернізації об’єктів інженерно-транспортної інфраструктури, державного стимулювання створення та функціонування індустріальних парків і державної підтримки інвестиційних проектів із значними інвестиціями у випадках та порядку, передбачених законом;

4) інших стимулів, передбачених законодавством.

2. Припинення верифікації проекту припиняє право на подальше застосування таких стимулів, якщо інше не встановлено законодавством.

Припинення верифікації проекту не впливає на правомірність застосування стимулів до дня припинення верифікації, якщо інше не встановлено законом. Припинення верифікації проекту не спричиняє припинення прав, набутих у результаті застосування стимулів, якщо інше не встановлено законодавством.

Розділ IV. ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ІНФРАСТРУКТУРА ПІДТРИМКИ РОЗВИТКУ СФЕРИ НАПІВПРОВІДНИКОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Стаття 19. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері напівпровідникових технологій

1. Кабінет Міністрів України:

1) забезпечує проведення державної політики у сфері напівпровідникових технологій;

2) визначає та переглядає пріоритетні напрями розвитку сфери напівпровідникових технологій за поданням уповноваженого органу;

3) визначає інші види діяльності у сфері напівпровідникових технологій відповідно до пункту 15 частини першої статті 3 цього Закону;

4) затверджує порядок проведення верифікації суб’єктів та проектів сфери напівпровідникових технологій та визначає порядок припинення такої верифікації;

5) визначає перелік суттєвих змін обставин, строки та порядок повідомлення про них відповідно до статті 13 цього Закону;

6) визначає вимоги до змісту та форми річних звітів, порядок їх подання та уточнення, а також вимоги до незалежних висновків;

7) затверджує порядок здійснення стратегічного картографування та моніторингу сфери напівпровідникових технологій;

8) утворює Комісію, затверджує положення про неї та її склад;

9) забезпечує розроблення та реалізацію державних програм підтримки розвитку сфери напівпровідникових технологій, зокрема програм розвитку кадрового потенціалу, наукової та дослідницької інфраструктури;

10) визначає порядок та умови надання державної підтримки центрам компетенції відповідно до цього Закону;

11) затверджує в установленому законодавством порядку умови та механізми стимулювання наукових працівників за результати наукової та науково-технічної діяльності у сфері напівпровідникових технологій;

12) розглядає результати моніторингу сфери напівпровідникових технологій та координує в межах своїх повноважень заходи щодо запобігання порушенням постачання напівпровідників і мінімізації їх наслідків;

13) забезпечує співробітництво з Європейським Союзом та іншими міжнародними партнерами з питань розвитку сфери напівпровідникових технологій;

14) може визначати інші органи державної влади для виконання функцій національних компетентних органів відповідно до права Європейського Союзу з дня набуття Україною членства в Європейському Союзі з урахуванням умов договору про вступ України до Європейського Союзу;

15) спрямовує та координує діяльність центральних органів виконавчої влади з питань виконання цього Закону;

16) здійснює інші повноваження, передбачені законодавством.

2. Пріоритетні напрями розвитку сфери напівпровідникових технологій визначаються з урахуванням потреб національної безпеки і оборони, стійкості ланцюгів постачання, наявних технологічних, наукових і виробничих спроможностей України, перспектив технологічного розвитку та інтеграції до європейської напівпровідникової екосистеми, а також результатів стратегічного картографування та моніторингу сфери напівпровідникових технологій. Визначення або перегляд пріоритетних напрямів не змінює встановлених цим Законом умов включення до Переліку, верифікації суб’єктів і проектів та застосування стимулів.

Стаття 20. Повноваження уповноваженого органу

1. Уповноважений орган:

1) забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері напівпровідникових технологій;

2) готує пропозиції щодо вдосконалення законодавства у сфері напівпровідникових технологій, розробляє та вносить в установленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів України проекти нормативно-правових актів з питань, що належать до його компетенції;

3) затверджує нормативно-правові акти з питань, віднесених цим Законом до його повноважень, зокрема щодо порядку ведення Переліку, складу відомостей, що до нього вносяться, порядку їх внесення та оновлення, оприлюднення відкритих відомостей і надання витягів, порядок конкурсного відбору центрів компетенції;

4) веде Перелік, забезпечує його функціонування, приймає рішення про включення суб'єктів до Переліку відмову у включенні та виключення з нього, формує та надає витяги з Переліку;

5) здійснює верифікацію суб'єктів і проектів, приймає рішення про верифікацію, відмову у верифікації та її припинення, погоджує зміни до планів реалізації верифікованих проектів, аналізує звітність, повідомлення та іншу інформацію відповідно до статті 14 цього Закону;

6) здійснює організаційне забезпечення діяльності Комісії;

7) проводить конкурсний відбір центрів компетенції, приймає рішення про надання, відмову в наданні та припинення їхнього статусу, здійснює моніторинг відповідності центрів компетенції вимогам частини першої статті 24 цього Закону та дотримання ними обов'язків, передбачених частиною третьою статті 26 цього Закону;

8) забезпечує формування національної мережі центрів компетенції та координує взаємодію її учасників, сприяє інтеграції національної мережі до європейської мережі центрів компетенції у сфері напівпровідникових технологій та визначає відповідно до цього Закону центри компетенції, які представлятимуть Україну як кандидати для участі в європейській мережі;

9) здійснює стратегічне картографування та моніторинг розвитку сфери напівпровідникових технологій і ризиків порушення постачання напівпровідників відповідно до цього Закону, визначає ключових учасників ринку напівпровідників для цілей моніторингу та оцінювання таких ризиків;

10) готує та щороку подає Кабінету Міністрів України інформацію про стан розвитку сфери напівпровідникових технологій та ризики порушення постачання напівпровідників, а також забезпечує її оприлюднення відповідно до частини четвертої статті 30 цього Закону;

11) інформує Кабінет Міністрів України та інші компетентні органи про ризики порушення постачання напівпровідників, забезпечує координацію інформаційної взаємодії між заінтересованими органами державної влади та учасниками ланцюга створення вартості напівпровідників, організовує консультації та подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо заходів із запобігання таким порушенням і мінімізації їх наслідків у випадках, передбачених цим Законом;

12) готує та вносить Кабінету Міністрів України пропозиції щодо визначення та перегляду пріоритетних напрямів розвитку сфери напівпровідникових технологій;

13) забезпечує інформаційно-консультативну підтримку суб'єктів сфери напівпровідникових технологій, включених до Переліку, сприяє підготовці проектів та здійснює інформаційно-консультативну підтримку верифікованих проектів, а також проектів і виробництв, яким надано статуси, передбачені правом Європейського Союзу, за принципом «єдиного вікна» відповідно до статей 23 і 33 цього Закону;

14) надає інформаційну та організаційну підтримку суб'єктам сфери напівпровідникових технологій щодо участі у державних, європейських і міжнародних програмах підтримки, залучення фінансування та інвестицій, розвитку технологічного партнерства і виробничої кооперації;

15) здійснює міжнародне співробітництво у сфері напівпровідникових технологій, забезпечує взаємодію та обмін інформацією з компетентними органами інших держав, Європейською Комісією, Європейською радою з напівпровідників та іншими інституціями Європейського Союзу, виконує функції національного компетентного органу та національного єдиного контактного пункту у випадках та на умовах, передбачених статтею 31 цього Закону;

16) звертається до органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, уповноважених розпоряджатися земельними ділянками державної та комунальної власності, щодо резервування таких земельних ділянок для реалізації верифікованих проектів відповідно до земельного законодавства;

17) здійснює інші повноваження, передбачені законодавством.

2. Уповноважений орган може залучати юридичну особу, що належить до сфери його управління, до надання інформаційно-консультативної підтримки суб'єктам сфери напівпровідникових технологій, зокрема з питань залучення фінансування та інвестицій, підготовки проектів до верифікації, а також підготовки та реалізації верифікованих проектів. Таке залучення не передбачає передання зазначеній юридичній особі владних повноважень уповноваженого органу.

3. Інформація з обмеженим доступом, отримана уповноваженим органом, Комісією та залученими експертами у зв'язку із здійсненням повноважень, передбачених цим Законом, підлягає захисту відповідно до закону. Посадові особи уповноваженого органу, члени міжвідомчої комісії, залучені експерти та інші особи, які отримали доступ до такої інформації, зобов'язані не розголошувати її та

не використовувати для цілей, не пов’язаних із виконанням цього Закону, крім випадків, передбачених законом. Обов’язок нерозголошення та невикористання такої інформації зберігається після припинення повноважень, трудових, договірних або інших правовідносин, у зв’язку з якими особа отримала доступ до неї.

Стаття 21. Повноваження інших центральних органів виконавчої влади у сфері напівпровідникових технологій

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного та соціального розвитку, державну інвестиційну політику:

1) здійснює в межах своїх повноважень заходи щодо державної підтримки інвестиційних проектів із значними інвестиціями та створення і функціонування індустріальних парків у сфері напівпровідникових технологій відповідно до законодавства;

2) сприяє залученню інвестицій, розвитку експорту, комерціалізації результатів наукової та науково-технічної діяльності, трансферу технологій та розвитку інноваційної інфраструктури у сфері напівпровідникових технологій у межах своєї компетенції;

3) враховує пріоритетні напрями розвитку сфери напівпровідникових технологій, визначені відповідно до цього Закону, під час розроблення та реалізації державних програм підтримки промисловості, підприємництва та інвестиційної діяльності.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах освіти і науки:

1) сприяє розвитку освітньої та дослідницької інфраструктури у сфері напівпровідникових технологій, зокрема забезпеченню доступу закладів освіти та наукових установ до спеціалізованого програмного забезпечення, дослідницького обладнання та інших необхідних ресурсів;

2) розробляє та забезпечує реалізацію в межах своїх повноважень програм і заходів з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників для сфери напівпровідникових технологій, у тому числі шляхом розроблення державних цільових програм та використання інших передбачених законодавством інструментів підтримки;

3) сприяє розвитку освіти, наукової та науково-технічної діяльності у сфері напівпровідникових технологій, зокрема співпраці закладів освіти, наукових

установ і суб'єктів сфери напівпровідникових технологій, реалізації спільних дослідницьких та освітніх проектів, участі в міжнародних програмах;

4) розробляє та вносить в установленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів України проект акта щодо умов та порядку стимулювання наукових працівників за результати наукової та науково-технічної діяльності у сфері напівпровідникових технологій відповідно до законодавства.

Стаття 22. Міжвідомча комісія з питань проектів у сфері напівпровідникових технологій

1. Кабінет Міністрів України утворює Комісію як тимчасовий дорадчий орган для підготовки висновків з питань верифікації проектів та забезпечення міжвідомчої координації з питань підготовки та реалізації таких проектів.

2. Основними завданнями Комісії є:

1) розгляд поданих уповноваженим органом матеріалів та підготовка висновків щодо відповідності проектів застосовним критеріям верифікації, установленим статтею 11 цього Закону;

2) розгляд матеріалів щодо припинення верифікації проектів та підготовка висновків щодо наявності або відсутності підстав для її припинення;

3) розгляд за поданням уповноваженого органу питань, що виникають під час підготовки та реалізації верифікованих проектів і потребують координації дій органів виконавчої влади, та підготовка пропозицій щодо їх вирішення;

4) інші завдання у сфері розвитку напівпровідникових технологій.

До розгляду питань, вирішення яких належить до повноважень органів місцевого самоврядування, можуть залучатися представники відповідних органів за їхньою згодою.

3. Висновки Комісії щодо верифікації проектів та її припинення мають рекомендаційний характер і враховуються уповноваженим органом під час прийняття відповідних рішень. У разі неврахування висновку Комісії повністю або частково уповноважений орган зазначає мотиви такого неврахування у відповідному рішенні.

4. До складу Комісії входять представники заінтересованих центральних органів виконавчої влади. До її роботи можуть залучатися представники наукових установ, закладів освіти та незалежні експерти, зокрема для оцінювання

технологічних аспектів проектів. Члени Комісії та залучені експерти не беруть участі в розгляді питань, щодо яких у них наявний реальний чи потенційний конфлікт інтересів, та забезпечують захист інформації, отриманої під час роботи Комісії, відповідно до законодавства.

5. Положення про Комісію та її склад затверджуються Кабінетом Міністрів України.

6. Організаційне забезпечення діяльності Комісії здійснює уповноважений орган.

Стаття 23. Інформаційно-консультативна підтримка суб’єктів сфери напівпровідникових технологій та проектів

1. Суб'єкти, включені до Переліку, мають право звертатися, зокрема, до уповноваженого органу за інформацією та консультаціями щодо здійснення діяльності у сфері напівпровідникових технологій, проходження адміністративних процедур та застосування передбачених законом заходів державної підтримки. Уповноважений орган надає відповідь на таке звернення протягом 20 робочих днів з дня його отримання, якщо коротший строк не встановлено законодавством. Якщо порушене питання належить до компетенції іншого органу, уповноважений орган передає звернення за належністю та повідомляє про це заявника у строк, встановлений законодавством.

2. Уповноважений орган за зверненням суб’єктів сфери напівпровідникових технологій здійснює інформаційно-консультативну підтримку при:

1) підготовці проектів для верифікації;

2) підготовці та реалізації верифікованих проектів за принципом «єдиного вікна», що включає надання інформації та консультацій, організацію взаємодії суб’єктів сфери напівпровідникових технологій з органами державної влади та органами місцевого самоврядування з питань віднесених до їх компетенції;

3) проведенні консультацій з відповідними органами державної влади та органами місцевого самоврядування щодо можливості використання земельних ділянок для реалізації верифікованих проектів, виявлення правових та інших обмежень їх використання, а також визначення можливих шляхів вирішення питань, що перешкоджають реалізації таких проектів.

3. У разі неприйняття органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування у встановлений законом строк рішення з питання, пов'язаного з реалізацією верифікованого проекту, суб'єкт має право звернутися до уповноваженого органу. Уповноважений орган протягом п'яти робочих днів з дня отримання звернення надсилає відповідному органу запит щодо стану розгляду питання і повідомляє про це суб'єкта. Орган, якому надіслано запит, надає вмотивовану відповідь суб’єкту та уповноваженому органу протягом десяти робочих днів з дня його отримання.

4. Інформаційно-консультативна підтримка проектів відповідно до цієї статті не замінює встановлених законом адміністративних процедур, не змінює строків прийняття рішень компетентними органами та не обмежує права суб'єктів на оскарження їхніх рішень, дій чи бездіяльності.

Розділ V. ЦЕНТРИ КОМПЕТЕНЦІЇ У СФЕРІ НАПІВПРОВІДНИКОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Стаття 24. Статус центрів компетенції

1. Статус центру компетенції може набути юридична особа, зареєстрована відповідно до законодавства України, яка:

1) здійснює або має спроможність здійснювати діяльність, передбачену статтею 26 цього Закону;

2) відповідно до заявленої спеціалізації має необхідні кадрові, організаційні та фінансові ресурси, а також технологічну інфраструктуру або доступ до неї;

3) щодо якої відсутні обставини, які відповідно до статті 7 цього Закону є підставами для відмови у включенні юридичної особи до Переліку.

2. Статус центру компетенції набувається за результатами конкурсного відбору та виникає з дня внесення до Переліку запису про надання юридичній особі такого статусу на підставі рішення уповноваженого органу. Відомості про центри компетенції вносяться до Переліку в порядку, встановленому цим Законом.

3. Центри компетенції утворюють національну мережу центрів компетенції та взаємодіють між собою з метою обміну знаннями та досвідом, реалізації спільних програм і забезпечення доступу користувачів до послуг та інфраструктури центрів компетенції відповідно до умов їх надання. Уповноважений орган забезпечує

координацію взаємодії центрів компетенції та сприяє інтеграції національної мережі до європейської мережі центрів компетенції у сфері напівпровідникових технологій.

Стаття 25. Конкурсний відбір центрів компетенції

1. Конкурсний відбір центрів компетенції проводить уповноважений орган із залученням незалежних експертів, які мають відповідні професійні знання та досвід у сфері напівпровідникових технологій. Уповноважений орган визначає кількість центрів компетенції, які планується відібрати, та їх спеціалізації з урахуванням потреб розвитку сфери напівпровідникових технологій, результатів стратегічного картографування та спроможностей діючих центрів компетенції. На вебсайті уповноваженого органу публікується інформація про умови конкурсного відбору до початку приймання заяв.

2. Для участі в конкурсному відборі юридична особа подає заяву, план діяльності центру компетенції відповідно до заявленої спеціалізації та відомості, необхідні для підтвердження відповідності вимогам частини першої статті 24 цього Закону.

3. Оцінювання кандидатів здійснюється за такими критеріями:

1) відповідність запропонованого плану діяльності заявленій спеціалізації та потребам розвитку сфери напівпровідникових технологій;

2) кадрова, організаційна, інфраструктурна та фінансова спроможність кандидата реалізувати запропонований план діяльності;

3) очікувані результати діяльності центру компетенції, зокрема забезпечення доступу до технологічної інфраструктури та експертних послуг, розвиток професійних компетенцій;

4) спроможність кандидата забезпечувати співпрацю з іншими центрами компетенції та інтеграцію до європейської мережі центрів компетенції.

4. За результатами оцінювання формується рейтинг кандидатів за кожною спеціалізацією. Переможцями конкурсного відбору визначаються кандидати, які досягли встановлених мінімальних прохідних значень оцінювання та посіли найвищі місця в рейтингу в межах оголошеної кількості центрів компетенції за відповідною спеціалізацією. Якщо кількість кандидатів не перевищує оголошеної

кількості центрів компетенції, це не звільняє їх від оцінювання та необхідності досягнення мінімальних прохідних значень.

Уповноважений орган за результатами конкурсного відбору протягом 10 робочих днів з дня наступного за днем закінчення конкурсу приймає рішення про надання статусу центру компетенції або про відмову в його наданні.

5. Підставами для відмови у наданні статусу центру компетенції є виключно:

1) невідповідність кандидата вимогам частини першої статті 24 цього Закону;

2) подання недостовірних відомостей, що вплинули на встановлення відповідності кандидата зазначеним вимогам або результати його оцінювання;

3) недосягнення встановлених мінімальних прохідних значень оцінювання;

4) кількість балів, набраних кандидатом, є недостатньою для перемоги в конкурсному відборі з урахуванням оголошеної кількості центрів компетенції за відповідною спеціалізацією.

Рішення про відмову в наданні статусу центру компетенції має бути вмотивованим.

6. Центр компетенції набуває такого статусу з дня внесення уповноваженим органом відповідного запису до Переліку. Запис до Переліку вноситься уповноваженим органом не пізніше дня, наступного за днем прийняття уповноваженим органом рішення про надання статусу центру компетенції.

7. Порядок конкурсного відбору центрів компетенції затверджується уповноваженим органом та визначає процедуру подання і розгляду заяв, строки проведення конкурсу, методику оцінювання кандидатів, мінімальні прохідні значення оцінювання, правила формування рейтингу та визначення переможців, порядок відбору та залучення незалежних експертів, вимоги до їх незалежності та порядок участі в оцінюванні кандидатів, а також порядок оприлюднення результатів конкурсного відбору.

8. Особи, залучені до оцінювання кандидатів, не беруть участі в розгляді питань, щодо яких у них наявний реальний чи потенційний конфлікт інтересів, та забезпечують захист інформації з обмеженим доступом, отриманої під час оцінювання.

9. Уповноважений орган може визначати за результатами конкурсного відбору центри компетенції, які представлятимуть Україну як кандидати для участі в

європейській мережі центрів компетенції у сфері напівпровідникових технологій, відповідно до застосовних правил і процедур Європейського Союзу. Надання статусу центру компетенції відповідно до цього Закону не означає автоматичного набуття статусу учасника європейської мережі центрів компетенції.

Стаття 26. Діяльність центрів компетенції

1. Центри компетенції відповідно до своєї спеціалізації здійснюють такі види діяльності:

1) забезпечення доступу до інструментів проектування, технологічної та дослідницької інфраструктури у сфері напівпровідникових технологій;

2) надання експертних, консультаційних і технічних послуг з питань розроблення, проектування, випробування, виробництва та впровадження напівпровідникових технологій і продуктів;

3) забезпечення або сприяння доступу до пілотних ліній та іншої спеціалізованої технологічної інфраструктури;

4) сприяння трансферу технологій, комерціалізації розробок та співпраці між підприємствами, науковими установами і закладами освіти;

5) організація професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації фахівців;

6) реалізація спільних програм з іншими центрами компетенції, зокрема в межах національної та європейської мереж центрів компетенції.

2. Центри компетенції мають право:

1) самостійно визначати умови надання послуг, у тому числі їх вартість, з урахуванням вимог цієї статті;

2) отримувати плату за надані послуги та використовувати отримані кошти для забезпечення своєї діяльності;

3) залучати до здійснення своєї діяльності інших юридичних осіб, експертів та фахівців на договірних засадах;

4) брати участь у програмах державної підтримки та міжнародних програмах фінансування відповідно до умов таких програм.

3. Центри компетенції зобов'язані:

1) забезпечувати прозорий та недискримінаційний доступ до послуг і технологічної інфраструктури, які вони надають у межах діяльності як центрів компетенції;

2) оприлюднювати перелік доступних послуг, умови їх надання та вартість;

3) застосовувати однакові умови до користувачів, які перебувають у порівнянних обставинах, крім випадків надання пільгових умов відповідно до частини четвертої цієї статті;

4) забезпечувати захист інформації з обмеженим доступом, зокрема конфіденційної інформації та комерційної таємниці користувачів, відповідно до законодавства, а також не використовувати інформацію, отриману від користувачів у зв’язку з наданням послуг, для цілей, не пов’язаних із наданням таких послуг, без згоди відповідного користувача, крім випадків, передбачених законодавством.

4. Центри компетенції можуть встановлювати пільгові умови доступу до послуг та інфраструктури для мікропідприємств, малих і середніх підприємств, наукових установ та закладів освіти. Критерії надання пільгових умов мають бути об'єктивними, заздалегідь визначеними та оприлюдненими.

5. Державна підтримка центрів компетенції може здійснюватися за рахунок коштів державного бюджету шляхом фінансування створення та розвитку технологічної інфраструктури, забезпечення доступу до неї, надання експертних послуг і реалізації програм підготовки фахівців у сфері напівпровідникових технологій. Порядок та умови надання такої підтримки визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 27. Припинення статусу центру компетенції

1. Підставами для припинення статусу центру компетенції є:

1) подання центром компетенції заяви про припинення статусу;

2) припинення юридичної особи, якій надано статус центру компетенції крім випадків збереження такого статусу за правонаступником відповідно до частини сьомої цієї статті;

3) невідповідність центру компетенції вимогам частини першої статті 24 цього Закону;

4) невиконання центром компетенції обов'язків, передбачених пунктами 1–4 частини третьої статті 26 цього Закону.

2. Уповноважений орган здійснює моніторинг відповідності центрів компетенції вимогам частини першої статті 24 цього Закону та дотримання ними обов'язків, передбачених частиною третьою статті 26 цього Закону. Для здійснення

моніторингу уповноважений орган має право запитувати у центрів компетенції інформацію та документи, безпосередньо пов'язані з предметом моніторингу. Центри компетенції зобов'язані надати запитувану інформацію та документи протягом 15 робочих днів з дня отримання запиту. Уповноважений орган не має права вимагати інформацію та документи, які не стосуються предмета моніторингу або можуть бути отримані шляхом інформаційної взаємодії з іншими державними органами.

3. У разі виявлення порушень, передбачених пунктами 3 і 4 частини першої цієї статті, уповноважений орган надсилає центру компетенції повідомлення із зазначенням встановлених порушень та вимог цього Закону, яких не дотримано, і встановлює строк для їх усунення, що не може бути меншим ніж 30 календарних днів. Центр компетенції має право подати пояснення, заперечення та документи, що підтверджують усунення порушень.

4. Рішення про припинення статусу центру компетенції з підстав, передбачених пунктами 3 і 4 частини першої цієї статті, приймається лише в разі неусунення встановлених порушень у визначений строк.

5. Рішення про припинення статусу центру компетенції приймає уповноважений орган відповідно до Закону України «Про адміністративну процедуру». Рішення про припинення статусу має бути вмотивованим.

6. Уповноважений орган вносить запис про припинення статусу центру компетенції до Переліку не пізніше наступного робочого дня, з дня прийняття відповідного рішення.

Статус центру компетенції припиняється з дня внесення відповідного запису до Переліку.

У разі державної реєстрації припинення юридичної особи, якій надано статус центру компетенції, такий статус припиняється з дня державної реєстрації її припинення, крім випадків збереження статусу за правонаступником відповідно до частини сьомої цієї статті.

Відповідний запис вноситься до Переліку не пізніше наступного робочого дня з дня отримання уповноваженим органом відомостей про державну реєстрацію припинення юридичної особи.

7. У разі реорганізації юридичної особи, якій надано статус центру компетенції, такий статус може бути збережений за її правонаступником за рішенням уповноваженого органу за умови, що:

1) до правонаступника переходять права на технологічну інфраструктуру та інші ресурси, необхідні для здійснення діяльності центру компетенції;

2) правонаступник відповідає вимогам частини першої статті 24 цього Закону;

3) правонаступник забезпечує продовження діяльності центру компетенції за спеціалізацією, відповідно до якої було надано статус.

Уповноважений орган приймає рішення про збереження статусу за правонаступником або про відмову в його збереженні протягом 30 календарних днів з дня отримання заяви та документів, що підтверджують виконання зазначених умов. Відмова у збереженні статусу допускається виключно в разі невиконання умов, визначених пунктами 1–3 цієї частини.

Розділ VI. СТРАТЕГІЧНЕ КАРТОГРАФУВАННЯ, МОНІТОРИНГ ТА ЗАПОБІГАННЯ ПОРУШЕННЯМ ПОСТАЧАННЯ НАПІВПРОВІДНИКІВ

Стаття 28. Стратегічне картографування сфери напівпровідникових технологій

1. Стратегічне картографування сфери напівпровідникових технологій здійснюється уповноваженим органом з метою оцінювання наявних спроможностей, конкурентних переваг, технологічних залежностей, ризиків та можливостей розвитку цієї сфери в Україні, а також її місця у світовому ланцюгу створення вартості напівпровідників.

2. Стратегічне картографування охоплює аналіз:

1) галузей економіки та об'єктів критичної інфраструктури, діяльність яких залежить від постачання напівпровідників;

2) поточних і прогнозованих потреб у напівпровідниках, залежності від їх постачання та ризиків його порушення;

3) наявних в Україні виробничих, технологічних і дослідницьких спроможностей на різних етапах ланцюга створення вартості напівпровідників, зокрема у сфері розроблення матеріалів та обладнання, проектування, виробництва, тестування, збирання та пакування напівпровідникових компонентів і продуктів;

4) залежності від іноземних технологій, матеріалів, обладнання, постачальників та інших ресурсів, необхідних для функціонування ланцюга створення вартості напівпровідників;

5) поточних і прогнозованих кадрових потреб, необхідних професійних кваліфікацій та можливостей підготовки і залучення фахівців у сфері напівпровідникових технологій.

3. За результатами стратегічного картографування уповноважений орган визначає ключових учасників ринку напівпровідників для цілей моніторингу та оцінювання ризиків порушення постачання напівпровідників.

4. Під час визначення ключових учасників ринку напівпровідників враховуються:

1) кількість суб'єктів господарювання в Україні, діяльність яких залежить від товарів або послуг відповідного учасника ринку;

2) частка відповідного учасника ринку на українському або світовому ринку таких товарів чи послуг;

3) значення відповідного учасника ринку для забезпечення постачання товарів або надання послуг в Україні з урахуванням наявності альтернативних постачальників та можливостей заміни таких товарів або послуг;

4) можливий вплив порушення постачання товарів або надання послуг відповідним учасником ринку на постачання напівпровідників та діяльність залежних від нього галузей економіки.

5. Визначення суб'єкта ключовим учасником ринку напівпровідників здійснюється виключно для аналітичних цілей і саме по собі не є підставою для надання стимулів або встановлення додаткових обов'язків відповідно до цього Закону.

Стаття 29. Моніторинг розвитку сфери напівпровідникових технологій та ризиків порушення постачання напівпровідників

1. Уповноважений орган здійснює моніторинг розвитку сфери напівпровідникових технологій та ризиків порушення постачання напівпровідників.

2. Моніторинг включає:

1) аналіз динаміки розвитку технологічних, виробничих і дослідницьких спроможностей у сфері напівпровідникових технологій;

2) аналіз інвестиційної активності, реалізації проектів та інтеграції українських суб'єктів до світового ланцюга створення вартості напівпровідників;

3) виявлення технологічних, інфраструктурних, кадрових та інших чинників, що стримують розвиток сфери напівпровідникових технологій;

4) спостереження за показниками раннього виявлення ризиків порушення постачання напівпровідників;

5) аналіз чинників, що можуть впливати на безперервність діяльності ключових учасників ринку напівпровідників, та оцінювання можливих наслідків порушення постачання напівпровідників для залежних галузей економіки;

6) підготовку пропозицій щодо розвитку сфери напівпровідникових технологій, удосконалення заходів державного стимулювання, запобігання порушенням постачання напівпровідників та мінімізації їх наслідків.

Стаття 30. Інформаційне забезпечення та порядок здійснення стратегічного картографування і моніторингу

1. Для здійснення стратегічного картографування та моніторингу, передбачених статтями 28 і 29 цього Закону, використовуються:

1) інформація з відкритих джерел, статистичні дані, результати досліджень та аналітичні матеріали;

2) відомості Переліку, звітність та інша інформація, отримана відповідно до цього Закону;

3) інформація, отримана в установленому законом порядку від органів державної влади, органів місцевого самоврядування та з державних електронних інформаційних ресурсів;

4) інформація, надана суб'єктами сфери напівпровідникових технологій, іншими учасниками ланцюга створення вартості напівпровідників та їх об'єднаннями;

5) інформація, отримана від компетентних органів інших держав, інституцій Європейського Союзу та міжнародних організацій відповідно до законодавства та міжнародних договорів України.

2. Для здійснення стратегічного картографування та моніторингу, передбачених статтями 28 і 29 цього Закону, уповноважений орган має право:

1) одержувати необхідну інформацію від органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також із державних електронних інформаційних ресурсів у порядку, встановленому законодавством;

2) запитувати необхідну інформацію у суб'єктів господарювання.

3. Порядок здійснення стратегічного картографування та моніторингу, передбачених статтями 28 і 29 цього Закону, затверджується Кабінетом Міністрів України.

4. Уповноважений орган щороку до 1 жовтня подає Кабінету Міністрів України інформацію про стан розвитку сфери напівпровідникових технологій та ризики порушення постачання напівпровідників за попередній календарний рік. Така інформація має містити оцінку стану розвитку сфери напівпровідникових технологій, результативності заходів державного стимулювання, виявлених перешкод і ризиків, а також, за необхідності, пропозиції щодо вдосконалення відповідних заходів.

Інформація, зазначена в цій частині, оприлюднюється на офіційному вебсайті уповноваженого органу, крім інформації з обмеженим доступом.

Стаття 31. Запобігання порушенням постачання напівпровідників та мінімізація їх наслідків

1. У разі виявлення ризику істотного порушення постачання напівпровідників або настання такого порушення, що може вплинути на функціонування критичної інфраструктури, обороноздатність держави або діяльність стратегічно важливих галузей економіки, уповноважений орган невідкладно інформує Кабінет Міністрів України та подає пропозиції щодо заходів із запобігання такому порушенню або мінімізації його наслідків.

2. Уповноважений орган у межах своїх повноважень забезпечує координацію інформаційної взаємодії між заінтересованими органами державної влади та учасниками ланцюга створення вартості напівпровідників з метою оцінювання виявлених ризиків і підготовки пропозицій щодо заходів реагування.

Розділ VII. ІНТЕГРАЦІЯ ДО СФЕРИ НАПІВПРОВІДНИКОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Стаття 32. Співробітництво з Європейським Союзом у сфері напівпровідникових технологій

1. Кабінет Міністрів України, уповноважений орган та інші органи державної влади в межах своїх повноважень забезпечують співробітництво з Європейським Союзом та його державами-членами у сфері напівпровідникових технологій відповідно до законодавства України та міжнародних договорів України.

2. Уповноважений орган сприяє участі українських юридичних осіб у програмах, проектах та інших механізмах підтримки розвитку напівпровідникових технологій Європейського Союзу відповідно до умов участі в таких програмах, проектах і механізмах.

3. Уповноважений орган у межах своїх повноважень здійснює взаємодію та обмін інформацією з Європейською Комісією, Європейською радою з напівпровідників, компетентними органами держав – членів Європейського Союзу та іншими відповідними інституціями Європейського Союзу. Передавання інформації з обмеженим доступом здійснюється відповідно до законодавства України та міжнародних договорів України.

4. З дня набуття Україною членства в Європейському Союзі уповноважений орган здійснює функції національного компетентного органу та національного єдиного контактного пункту, передбачені правом Європейського Союзу у сфері напівпровідникових технологій, з урахуванням умов договору про вступ України до Європейського Союзу. Кабінет Міністрів України може визначати інші органи державної влади для виконання функцій національних компетентних органів відповідно до права Європейського Союзу.

Стаття 33. Статус виробництв та проектів у сфері напівпровідникових технологій, передбачені правом Європейського Союзу

1. Статуси виробництв та проектів у сфері напівпровідникових технологій, передбачені правом Європейського Союзу, можуть застосовуватися до виробництв та проектів на території України з дня набуття Україною членства в Європейському Союзі з урахуванням умов договору про вступ України до Європейського Союзу, а до такого дня – у випадках та на умовах, передбачених правом Європейського Союзу та міжнародними договорами України.

2. Уповноважений орган забезпечує інформаційно-консультаційну підтримку реалізації проектів та діяльності виробництв на території України, яким надано статуси, передбачені частиною першою цієї статті, за принципом «єдиного вікна» відповідно до статті 23 цього Закону.

Розділ VIII. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім положень, для яких цим розділом встановлено інші строки введення в дію. Положення цього Закону щодо подання та розгляду заяв про включення до Переліку суб'єктів сфери напівпровідникових технологій та центрів компетенції, верифікації суб'єктів і проектів, надання статусу центру компетенції, а також застосування стимулів, передбачених цим Законом, вводяться в дію через дванадцять місяців з дня набрання чинності цим Законом.

2. Положення цього Закону, застосування яких пов'язане з набуттям Україною членства в Європейському Союзі, застосовуються з дня набуття такого членства з урахуванням умов договору про вступ України до Європейського Союзу, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України та правом Європейського Союзу.

3. Протягом дії воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженим Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, та протягом одного року після його припинення чи скасування Перелік суб'єктів сфери напівпровідникових технологій та центрів компетенції, передбачений статтею 9 цього Закону, не підлягає оприлюдненню, а доступ до відомостей, що містяться в ньому, обмежується. Уповноважений орган забезпечує обмеження доступу до таких відомостей у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Зазначені обмеження не поширюються на надання відомостей органам державної влади та іншим особам у випадках, передбачених законодавством.

4. Кабінету Міністрів України протягом дванадцяти місяців з дня набрання чинності цим Законом:

1) прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

2) забезпечити приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом;

3) забезпечити організаційні та технічні заходи, необхідні для створення і функціонування Переліку суб'єктів сфери напівпровідникових технологій та центрів компетенції, а також запровадження процедур включення до Переліку та верифікації суб'єктів і проектів.

5. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) статтю 50 Водного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 24, ст. 189) після частини другої доповнити новими частинами такого змісту:

«Спеціальне водокористування для забезпечення виробничих і технологічних потреб верифікованих проектів у сфері напівпровідникових технологій відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій» встановлюється на строк реалізації відповідного проекту, визначений у плані його реалізації, у межах строку довгострокового спеціального водокористування, визначеного частиною другою цієї статті, незалежно від того чи вперше отримується дозвіл.

Вимоги щодо охорони та раціонального використання вод, у тому числі щодо досягнення екологічних цілей, визначених планами управління річковими басейнами, а також обмеження, пов'язані з дефіцитом водних ресурсів за даними водогосподарського балансу, враховуються під час визначення умов спеціального водокористування для забезпечення виробничих і технологічних потреб верифікованих проектів у сфері напівпровідникових технологій, але не є підставою для скорочення строку спеціального водокористування, визначеного відповідно до частини третьої цієї статті.»;

2) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

частину третю статті 20 доповнити новим абзацом такого змісту:

«зміни виду цільового призначення земельної ділянки в межах категорії земель промисловості, транспорту, електронних комунікацій, енергетики, оборони та іншого призначення для створення, розширення або модернізації виробничих потужностей, спеціалізованої дослідницької, технологічної чи випробувальної

інфраструктури в межах верифікованого проекту у сфері напівпровідникових технологій відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій», за умови дотримання встановлених законом обмежень у використанні земель та вимог законодавства про охорону навколишнього природного середовища;»;

статтю 66 доповнити частинами п’ятою – сьомою такого змісту:

«5. Земельні ділянки державної та комунальної власності, що належать до земель промисловості, можуть резервуватися для створення, розширення або модернізації виробничих потужностей у межах верифікованих проектів у сфері напівпровідникових технологій відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій» на строк не більше трьох років.

Резервування здійснюється за рішенням органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, уповноваженого розпоряджатися відповідними земельними ділянками згідно зі статтею 122 цього Кодексу, за зверненням уповноваженого органу, визначеного Законом України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій».

6. Протягом строку резервування земельні ділянки не можуть відчужуватися, передаватися у власність або користування третім особам, поділятися чи об'єднуватися з іншими земельними ділянками, крім випадків здійснення таких дій з метою реалізації відповідного верифікованого проекту у сфері напівпровідникових технологій в порядку, встановленому земельним законодавством.

7. Резервування земельної ділянки не є підставою для виникнення права власності чи користування нею, не надає суб'єкту сфери напівпровідникових технологій переважного права на її отримання та не звільняє від необхідності дотримання встановленого законодавством порядку набуття прав на земельні ділянки.

Строк резервування земельної ділянки обчислюється з дня набрання чинності рішенням про резервування.

Резервування земельної ділянки припиняється до закінчення встановленого строку в разі:

1) припинення верифікації проекту у сфері напівпровідникових технологій, для реалізації якого здійснено резервування;

2) набуття суб’єктом сфери напівпровідникових технологій права власності або користування земельною ділянкою для реалізації верифікованого проекту у сфері напівпровідникових технологій ;

3) відмови суб’єкта сфери напівпровідникових технологій від реалізації проекту у сфері напівпровідникових технологій або зміни плану його реалізації, внаслідок якої використання відповідної земельної ділянки більше не передбачається.

Рішення про дострокове припинення резервування приймається органом, який прийняв рішення про резервування, крім випадків припинення резервування у зв’язку із закінченням установленого строку.»;

статтю 93 після частини дванадцятої доповнити новою частиною такого змісту:

«13. У разі передачі в оренду земельної ділянки державної або комунальної власності для створення, розширення або модернізації виробничих потужностей та пов’язаної з ними інженерної інфраструктури в межах верифікованого проекту у сфері напівпровідникових технологій відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій» строк оренди земельної ділянки визначається за згодою сторін, але не може бути меншим за строк реалізації проекту у сфері напівпровідникових технологій, визначений у плані його реалізації, з урахуванням обмежень щодо максимального строку оренди землі, встановлених частиною четвертою цієї статті.»;

У зв’язку з цим частину тринадцяту вважати частиною чотирнадцятою;

пункт «ж[1]» статті 99 після слів «індустріальних парків» доповнити словами «, а також виробничих потужностей, спеціалізованої дослідницької, технологічної чи випробувальної інфраструктури, що створюються, розширюються або модернізуються в межах верифікованих проектів у сфері напівпровідникових технологій відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій»;»;

абзац сьомий частини третьої статті 123 після слів «інших лінійних комунікацій,» доповнити словами «створення, розширення або модернізації виробничих потужностей, спеціалізованої дослідницької, технологічної чи випробувальної інфраструктури в межах верифікованих проектів у сфері напівпровідникових технологій відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій»,»;

абзац п'ятий частини другої статті 124^1 після слів «інших лінійних комунікацій,» доповнити словами «а також інженерних, кабельних і трубопровідних мереж, необхідних для створення та функціонування виробничих потужностей, спеціалізованої дослідницької, технологічної чи випробувальної інфраструктури в межах верифікованих проектів у сфері напівпровідникових технологій відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій»,»;

частину другу статті 134 доповнити новим абзацом такого змісту:

«надання земельних ділянок державної або комунальної власності суб'єктам сфери напівпровідникових технологій для створення, розширення або модернізації виробничих потужностей, спеціалізованої дослідницької, технологічної чи випробувальної інфраструктури в межах верифікованих проектів у сфері напівпровідникових технологій відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій», якщо використання відповідних земельних ділянок передбачено планами реалізації таких проектів;»;

частину п'яту статті 186 доповнити пунктом 7 такого змісту:

«7) технічна документація із землеустрою щодо резервування земель для розміщення виробництв напівпровідників погоджується землекористувачами щодо земельних ділянок державної або комунальної власності, які перебувають у їхньому користуванні, та затверджується органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування, уповноваженим розпоряджатися відповідними земельними ділянками згідно зі статтею 122 цього Кодексу. Рішення про затвердження такої документації є одночасно рішенням про резервування відповідних земель.»;

3) у Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами):

пункт «а» частини першої статті 27 доповнити підпунктом 10 такого змісту:

«10) сприяння підготовці та реалізації верифікованих проектів у сфері напівпровідникових технологій відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій», у тому числі шляхом взаємодії з уповноваженим органом, визначеним зазначеним Законом, з питань розміщення виробничих об'єктів, забезпечення їх необхідною інженерною інфраструктурою та інших питань, що належать до повноважень відповідних виконавчих органів;»;

абзац третій частини п'ятої та частину десяту статті 46 після слів «інших лінійних комунікацій» доповнити словами «; передачі земельних ділянок у користування для створення, розширення або модернізації виробничих потужностей та пов’язаної інженерної інфраструктури в межах верифікованих проектів у сфері напівпровідникових технологій відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій»;»;

4) у Законі України «Про охорону прав на компонування напівпровідникових виробів» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 8, ст. 28 із наступними змінами):

у статті 11:

пункт 1 доповнити абзацами другим і третім такого змісту:

«Експертиза заявки проводиться протягом одного місяця з дати подання заявки та надходження збору за її подання у встановленому розмірі.

Перебіг строку проведення експертизи зупиняється з дня направлення заявнику повідомлення про необхідність надання додаткових матеріалів або попереднього висновку експертизи та поновлюється з дня одержання НОІВ відповіді заявника або закінчення встановленого строку для її подання.»;

абзац перший пункту 3 викласти в такій редакції:

«3. Кінцеві результати експертизи заявки, що не вважається відкликаною або не відкликана, відображаються в обґрунтованому висновку експертизи за заявкою. На підставі такого висновку НОІВ протягом п’яти робочих днів з дня його складення приймає рішення про реєстрацію компонування або про відмову в його реєстрації. Рішення НОІВ разом із висновком експертизи надсилається заявнику не пізніше наступного робочого дня після прийняття рішення.»;

пункт 1 статті 12 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Державна реєстрація компонування здійснюється протягом десяти робочих днів з дня надходження до НОІВ документа про сплату державного мита за реєстрацію компонування напівпровідникового виробу та сплати збору за публікацію про реєстрацію компонування.»;

У зв’язку з цим абзац другий вважати абзацом третім;

в абзаці першому пункту 1 статті 14 слова «у місячний строк» замінити словами «протягом десяти робочих днів»;

5) у Законі України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі” (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 37, ст. 307 із наступними змінами):

статтю 16 доповнити частиною двадцять другою такого змісту:

«22. Попередня та формальна експертизи заявки на державну реєстрацію винаходу (корисної моделі) у сфері напівпровідникових технологій, поданої суб’єктом сфери напівпровідникових технологій, включеним до Переліку суб’єктів сфери напівпровідникових технологій та центрів компетенції відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій», проводяться першочергово протягом шести місяців з дати подання заявки.

Кваліфікаційна експертиза такої заявки на винахід проводиться першочергово протягом шести місяців з дня надходження заяви про її проведення та сплати відповідного збору.

До строків, визначених цією частиною, не включаються періоди, протягом яких проведення експертизи залежить від вчинення заявником або іншими особами дій у строки, встановлені цим Законом, зокрема подання додаткових або виправлених матеріалів заявки, документів щодо пріоритету, подання та розгляду заперечень проти заявки, а також строк розгляду питання щодо віднесення винаходу (корисної моделі) до державної таємниці.»;

абзац перший частини другої статті 22 доповнити реченням такого змісту: «Державна реєстрація винаходу (корисної моделі) здійснюється протягом десяти робочих днів з дня надходження до НОІВ документа про сплату державного мита за державну реєстрацію винаходу (корисної моделі) та сплати збору за публікацію про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі).»;

в абзаці першому частини першої статті 25 слова «у місячний строк» замінити словами «протягом десяти робочих днів»;

6) у Законі України «Про землеустрій» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 282 із наступними змінами):

1) частину другу статті 25 доповнити пунктом «н» такого змісту:

«н) технічна документація із землеустрою щодо резервування земель для розміщення виробництв напівпровідників у межах верифікованих проектів у сфері напівпровідникових технологій відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій».»;

2) доповнити статтею 55^3 такого змісту:

«Стаття 55^3. Технічна документація із землеустрою щодо резервування земель для розміщення виробництв напівпровідників

Технічна документація із землеустрою щодо резервування земель для розміщення виробництв напівпровідників включає:

а) завдання на складання технічної документації із землеустрою;

б) пояснювальну записку із зазначенням характеристик території, обґрунтування необхідності та можливості її резервування для розміщення виробництв напівпровідників, відомостей про відповідність такого резервування вимогам земельного та містобудівного законодавства;

в) матеріали землевпорядного проектування та геодезичних вишукувань;

г) відомості про наявні обмеження у використанні земель та обмеження, які передбачається встановити у зв’язку з їх резервуванням відповідно до закону;

ґ) відомості про обчислення площі території, що резервується, та зон обмежень у використанні земель, зокрема каталоги координат їх меж.»;

7) у Законі України «Про оренду землі» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 46–47, ст. 280 із наступними змінами):

частину третю статті 16 після слів «інших лінійних комунікацій» доповнити словами «, а також для створення, розширення або модернізації виробничих потужностей та пов’язаної з ними інженерної інфраструктури в межах верифікованих проектів у сфері напівпровідникових технологій відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій»»;

статтю 19 після частини п’ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«При передачі в оренду земельної ділянки державної або комунальної власності для створення, розширення або модернізації виробничих потужностей та пов’язаної з ними інженерної інфраструктури в межах верифікованого проекту у сфері напівпровідникових технологій відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій» строк дії договору

оренди землі визначається за згодою сторін, але не може бути меншим за строк реалізації такого проекту, визначений у плані його реалізації, з урахуванням обмежень щодо максимального строку оренди землі, встановлених частиною першою цієї статті.»;

У зв’язку з цим частину шосту вважати частиною сьомою;

8) у Законі України «Про оцінку земель» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 15, ст. 229 із наступними змінами):

частину другу статті 15, частину другу та третю статті 23 після слів «інших лінійних комунікацій» доповнити словами «, а також для створення, розширення або модернізації виробничих потужностей, спеціалізованої дослідницької, технологічної чи випробувальної інфраструктури в межах верифікованих проектів у сфері напівпровідникових технологій відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій»»;

9) у Законі України «Про регулювання містобудівної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343 із наступними змінами):

у частині третій статті 24 після абзацу чотирнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«передачі земельних ділянок державної або комунальної власності у власність чи користування для створення, розширення або модернізації виробничих потужностей, спеціалізованої дослідницької, технологічної чи випробувальної інфраструктури в межах верифікованих проектів у сфері напівпровідникових технологій відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій», якщо використання відповідних земельних ділянок передбачено планами реалізації таких проектів;».

У зв’язку з цим абзаци п’ятнадцятий – сімнадцятий вважати відповідно абзацами шістнадцятим – вісімнадцятим;

в абзаці шістнадцятому слова «абзацами сьомим – чотирнадцятим» замінити словами «абзацами сьомим – п'ятнадцятим»;

статтю 37 доповнити частиною восьмою такого змісту:

«8. Розгляд заяв про видачу дозволу на виконання будівельних робіт щодо об'єктів будівництва, створення, розширення або модернізація яких передбачені

планом реалізації верифікованого проекту у сфері напівпровідникових технологій відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій», здійснюється першочергово в межах строків, установлених цим Законом.

Першочерговий розгляд таких заяв не змінює встановлених законодавством вимог до проектної документації, проведення її експертизи, підстав для відмови у видачі дозволу та здійснення державного архітектурно-будівельного контролю»;

10) у Законі України «Про Державний земельний кадастр» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 8, ст. 61 із наступними змінами):

абзац перший частини п’ятої статті 21 після слів «технічної документації із землеустрою щодо резервування цінних для заповідання територій та об'єктів» доповнити словами «, технічної документації із землеустрою щодо резервування земель для розміщення виробництв напівпровідників»;

частину дев’яту статті 28 після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«встановлені на підставі технічної документації із землеустрою щодо резервування земель для розміщення виробництв напівпровідників – після закінчення строку резервування, визначеного відповідно до Земельного кодексу України;».

У зв'язку з цим абзац третій вважати абзацом четвертим;

11) у Законі України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 19–20, ст. 179 із наступними змінами):

частину четверту статті 4 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Положення цієї частини поширюються також на іноземців та осіб без громадянства, які прибули в Україну з метою працевлаштування у верифікованих суб’єктів сфери напівпровідникових технологій для виконання робіт за видами діяльності, передбаченими частиною першою статті 3 Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій».»;

частину двадцять другу статті 5 доповнити реченням такого змісту:

«Особливості оформлення, видачі та обміну посвідок на тимчасове проживання іноземцям та особам без громадянства, визначеним пунктом 12 частини шостої статті 42 Закону України «Про зайнятість населення», установлюються Кабінетом Міністрів України.»;

частину першу статті 5^1 доповнити пунктом 4^4 такого змісту:

«4^4) у випадку працевлаштування іноземців та осіб без громадянства, визначених пунктом 12 частини шостої статті 42 Закону України «Про зайнятість населення», – на строк дії трудового договору (контракту), але не більш як на п’ять років;»;

12) у Законі України «Про індустріальні парки» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 22, ст. 212 із наступними змінами):

статтю 34 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Державне стимулювання облаштування та функціонування індустріальних парків, призначених для здійснення діяльності у сфері напівпровідникових технологій, може додатково включати підтримку створення, розвитку та модернізації спеціалізованої виробничої, дослідницької, технологічної та випробувальної інфраструктури, необхідної для здійснення видів діяльності, передбачених частиною першою статті 3 Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій».

Така підтримка надається відповідно до закону в межах державних програм підтримки та бюджетних призначень, передбачених на відповідні цілі, з дотриманням вимог законодавства про державну допомогу суб’єктам господарювання.»;

13) у Законі України «Про зайнятість населення» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 24, ст. 243 із наступними змінами):

частину шосту статті 42 після пункту 11 доповнити новим пунктом 12 такого змісту:

«12) іноземців та осіб без громадянства, які залучаються верифікованими суб’єктами сфери напівпровідникових технологій до виконання робіт за видами діяльності, передбаченими частиною першою статті 3 Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій»;»

у зв’язку з цим пункт 12 вважати пунктом 13;

14) у Законі України «Про ринок електричної енергії» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 27–28, ст. 312 із наступними змінами):

статтю 66 доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Регулятор може затверджувати примірні форми двосторонніх договорів купівлі-продажу електричної енергії для забезпечення потреб верифікованих проектів у сфері напівпровідникових технологій відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій». Такі форми можуть передбачати різні умови щодо строків дії договорів, порядку визначення ціни, обсягів і графіків купівлі-продажу електричної енергії з урахуванням потреб відповідних проектів та вимог законодавства про ринок електричної енергії і застосовуються сторонами на добровільних засадах»;

15) у Законі України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 12–13, ст. 28 із наступними змінами):

пункт 1 частини першої статті 6 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Страховики-нерезиденти, які відповідають вимогам частини другої цієї статті, мають право без отримання ліцензії Регулятора здійснювати страхування за класами страхування 8, 9 і 16 виключно щодо майна, яке використовується або призначене для реалізації верифікованих проектів у сфері напівпровідникових технологій відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій», та фінансових ризиків, безпосередньо пов'язаних із реалізацією таких проектів, у тому числі ризиків, пов'язаних із воєнними діями, у межах відповідних класів страхування»;

розділ XV «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити пунктом 27 такого змісту:

«27. Положення абзацу другого пункту 1 частини першої статті 6 цього Закону щодо права страховиків-нерезидентів здійснювати страхування за класами страхування 8, 9 і 16 без отримання ліцензії Регулятора застосовуються до дня набуття Україною членства в Європейському Союзі, якщо інше не передбачено міжнародним договором України.

Договори страхування, укладені відповідно до зазначеного положення до дня набуття Україною членства в Європейському Союзі, зберігають чинність протягом

установленого ними строку. Виконання зобов'язань за такими договорами здійснюється відповідно до їх умов та законодавства України.»;

16) у Законі України «Про державну підтримку інвестиційних проектів із значними інвестиціями в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 90, ст. 342 із наступними змінами):

пункт 1 частини першої статті 5 після слів «у сфері електронних комунікацій» доповнити словами та цифрою «, у сфері напівпровідникових технологій за видами діяльності, передбаченими частиною першою статті 3 Закону України «Про стимулювання розвитку сфери напівпровідникових технологій»».

Голова
Верховної Ради України